

መጽሐፈ ዮሴፍ እና የሎዶቅያ ሰባተኛው ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር 4 ዓይነት

Jeff Pippenger
2026-01-04

ቁጥር 4 ዓይነት

በሃያ ሁለተኛው ጽሑፍ እንዲህ ብዬ ጻፍሁ፤ “ከዚያም በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ፣ የተመረጡት ሕዝብ የትውልድ ሐረግ ከሴም እስከ አብራም ባሉ አሥር ስሞች ተወክሎ ቀርቧል። አሥራ አንደኛው ምዕራፍ የባቤል ግንብ ታሪክ ቢሆንም፣ ነገር ግን በአብራምም እንደ ተወክለው የተመረጡት ሕዝብ የትውልድ ሐረግ ደግሞ ነው። አሥራ አንደኛው ምዕራፍ ከእግዚአብሔር ጋር ወደ ሶስት እጥፍ ኪዳን ሊገቡ የነበሩትን የተመረጡ ሕዝብ ያስተዋውቃል። ሦስተኛውና የመጨረሻው ደረጃ በሃያ ሁለተኛው ምዕራፍ የይስሐቅ መሥዋዕት ነበር። “አሥራ አንድ” ምዕራፍ የአልፋ ጅማሬ ሲሆን፣ “ሃያ ሁለት” ምዕራፍ የአሜጋ ፍጻሜ ነው። በስሞች ትርጉም ውስጥ የእግዚአብሔርን ድምፅ ለመስማት የሚያስፈልገው እምነት፣ በቃሉ ቀጥሎ ስር ውስጥ ድምፁን ለመስማት ከሚያስፈልገው እምነት ምንም የተለየ አይደለም።”

ምዕራፍ አሥራ አንድ የቃዮንን ቃል ኪዳን እና የአቤልን ቃል ኪዳን ያቀርባል። የባቤል ግንብ ትንቢታዊ ባሕርያት ሐሰተኛ ቃል ኪዳንን እንደሚወክሉ በዓመታት ውስጥ ደጋግሞን አሳይተናል። ከውኃ ጥፋቱ በኋላ፣ ከውኃ ጥፋቱ በፊት በኤደን ደጃፍ ላይ ከሚደረገው አምልኮ ወደ ከውኃ ጥፋቱ በኋላ በመሠዊያ ላይ የሚደረግ አምልኮ የሥርዓተ ዘመን ለውጥ ተፈጠረ። መሠዊያውም የተወሰኑ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መስፈርቶች ነበሩት። ከተፈጥሮ ድንጋይ ሊቆም ይገባው ነበር፣ ድንጋይም በሰው እጅ ሳይቆረጥ ወይም ሳይቀረጽ። ድንጋይ በድንጋይ ላይ መሆን ነበረበት፣ ያለ ጭቃ ማጣበቂያም።

የማማው ዓላማ ለንምርድ ተከታዮች ስም ማድረግ ነበር፤ ይህም ባሕርይን ይወክላል። በማማው ውስጥ ሰው ራሱን ለማዳን ሲሞክር እና ራሱንም እንደ ሰማይ አማልክት ከፍ ሲያደርግ እናያለን። ማማው ራሷን ማዳን እንደምትችል የምታስብ እና ከፍ ሊደረግላት እንደሚገባት የምታስብ ቤተ ክርስቲያን ምልክት ነው፤ ይህም አሥሩ ነገሥታት በመዝሙር 83 እንደሚያደርጉት ነው። እነርሱም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት በተገለጸው ክፉ ሕብረት ውስጥ የጳጳሳዊውን ራስ ከፍ ያደርጋሉ፤ ይህም በእሑድ ሕግ ጊዜ የሚፈጸም ነው።

የአሳፍ መዝሙር ወይም ቅኔ። አቤቱ እግዚአብሔር፣ ዝም አትበል፤ ዝምታን አትጠብቅ፣ አቤቱ እግዚአብሔር፣ ጸጥ አትበል። እነሆ፣ ጠላቶችህ ጩኸት አስነሥተዋል፤ የሚጠሉህም ራሳቸውን ከፍ ከፍ አድርገዋል። መዝሙር ዳዊት 83፡1-2።

ዓለም በኖህ ጥፋት ውሃ አሁን ብቻ ተደምስሶ ነበር፤ እግዚአብሔርም በቅድመ ጥፋት ዘመን በነበረው ዓለም ላይ የምሕረት ጊዜው መዝጊያ የተደረገበትን ምክንያት የገለጠው የሰው አሳብ ሁልጊዜ ክፉ ሆኖ ስለ ነበረ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ አንድነት በልዩ ልዩ መንገዶች ይናገራል፤ ከእነዚህም አንዱ “ዓይን ለዓይን” መሆን ነው። ሁለቱ ካልተስማሙ በቀር አብረው ሊሄዱ ይችላሉን?

እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፣ ሁላችሁ አንድ ነገር እንድትናገሩ፣ በመካከላችሁም ክፍፍል እንዳይኖር፣ ነገር ግን በአንድ አሳብና በአንድ ፍርድ ፍጹም ተባብራችሁ እንድትሆኑ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እለምናችኋለሁ። 1 ቆሮንቶስ 1፡10።

እግዚአብሔር በናምርድ መንግሥት ላይ በፍርድ ጊዜ ቋንቋን በደባለቀ ጊዜ፣ ይህ ከዚያ ድብልቅ በፊት ሁሉም በአንድነት እንደነበሩ ያሳያል፤ ስለዚህም ሁሉም አንድ ዓይነት ባሕርይ ነበራቸው፤ ይህም ባሕርይ በሰው ሥራ

ላይ የተመሠረተ ሃይማኖት ነበር—በዚያው ምዕራፍ በአብርሃም የሚወከሉትን ከሚቃወም መልኩ። ሴም በናምሩድ ዘመን ታማኝ ነፍስ ነበር። ታሪክ ጸሐፊዎች በጌታ ፊት ኃያል ዓመፀኛ የነበረውን ናምሩድ የገደለው ሴም እንደሆነ ያመለክታሉ። ነገር ግን የታሪክ ጸሐፊዎች ሐሳብ ያለምንም ይህ ነጥብ ይቆማል፤ ምክንያቱም ሴም ደሙን ወደ ኪዳን ሰው ወደ ሆነው ኖህ የሚያደርስ የኪዳን ሰው ነው፤ ኖህም ደሙን ወደ ሌላ የኪዳን ሰው ወደ ሆነው ሴት ያደርሳል፤ እርሱም ቀጥተኛ የአዳም ዘር የነበረውን ሌላ የኪዳን ሰው አቤልን በመተካት ወደ ኪዳን ታሪክ የገባ ነበር።

አሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ አሥራ አንድ በክርስቶስና በሰይጣን መካከል ያለው ታላቁ ተጋድሎ ነው፤ ይህም በሕይወት ኪዳንና በሞት ኪዳን አውድ ውስጥ የተቀመጠ ነው። ናምሩድ በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ አዳኝን ይወክላል፤ ምክንያቱም ብዙ ተከታዮች ያሏትን ቤተ ክርስቲያን ይወክላል። አብራም በሴም አማካኝነት ጥቂት ተከታዮች ብቻ ያሏትን ቤተ ክርስቲያን ይወክላል። ናምሩድ ግንቡን በሚሠራበት ጊዜ ሴም የኪዳን ሰው ነበር፤ ነገር ግን በምዕራፍ አሥራ አንድ ያሉት ሁለቱ ኪዳኖች በሴምና በናምሩድ ሳይሆን በናምሩድና በአብርሃም ይወከላሉ። ጳውሎስ ይህን ትንቢታዊ መርሕ በግልጽ ይለያያል።

ይህ መልክዴዴቅ የሳሌም ንጉሥ፣ የልዑል እግዚአብሔርም ካህን ነበር፤ አብርሃምም ነገሥታቱን ከሰለፈ በኋላ ሲመለስ ተገናኘው ባረከውም፤ አብርሃምም ከሁሉ አሥራቱን ሰጠው፤ ትርጓሜውም አስቀድሞ የጽድቅ ንጉሥ ማለት ነው። ከዚያም ደግሞ የሳሌም ንጉሥ፣ ይህም የሰላም ንጉሥ ማለት ነው፤ አባት የሌለው፣ እናት የሌለው፣ የዘር ሐረግ የሌለው፣ የዕድሜ መጀመሪያም ሆነ የሕይወት መጨረሻ የሌለው፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር ልጅ ጋር የተመሰለ ሆኖ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል። እንግዲህ አብርሃም ያ አባት እንኳ ከምርኮ አሥራቱን የሰጠው ይህ ሰው ምንኛ ታላቅ እንደ ነበረ አስቡ።

በእውነትም ከሌዊ ልጆች የሆኑት፣ የክህነትን ሥልጣን የሚቀበሉት፣ ከሕዝቡ ማለትም ከወንድሞቻቸው፣ ምንም እንኳ ከአብርሃም ወገብ የወጡ ቢሆኑም፣ እንደ ሕጉ አሥራትን እንዲወስዱ ትእዛዝ አላቸው፤

ነገር ግን ዘር ሐረጉ ከእነርሱ ያልተቆጠረው ከአብርሃም አስራትን ተቀበለ፣ ተስፋዎቹንም የተቀበለውን ባረከው። ያለ ማንኛውም ክርክር ያነሰው በሚበልጠው ይባረካል። በዚህም ስፍራ የሚሞቱ ሰዎች አስራትን ይቀበላሉ፤ በዚያ ግን ሕያው እንደ ሆነ ምስክር የተሰጠለት ይቀበላል። እንዲሁም እንዲባል ቢቻል፣ አስራትን የሚቀበለው ሌዊም በአብርሃም አማካኝነት አስራት ከፍሏል። ምክንያቱም መልክዴዴቅ በተገናኘው ጊዜ ገና በአባቱ ወገብ ውስጥ ነበርና። ዕብራውያን 7:1-10።

በመልክዴዴቅ ጉዳይ ውስጥ እጅግ ብዙ የአሁኑ እውነት አለ፤ ነገር ግን እኔ በቀላሉ የማመለክተው ጳውሎስ በቀጥታ እንደሚያስተምር ነው፤ ይኸውም የቃል ኪዳን ሰዎች ትንቢታዊ ባሕርያት፣ ማለቱም በተነሳሽ ምስክርነት ውስጥ ያሉ ወንዶችና ሴቶች፣ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምስክርነታቸው በእግዚአብሔር ከሰው ዘር ጋር ባለው የቃል ኪዳን ትንቢታዊ መስመር ውስጥ የመንገድ ምልክትን እየለየ ነው። ጳውሎስ የሚያስተምረው፣ በሲና የሌዋውያን ክህነት ከመቋቋሙ በፊት የኖረው መልክዴዴቅ፣ ስለዚህም የሌዋውያን ክህነት ከመኖሩ ከአራት መቶ ዓመት በላይ ቀደም ብሎ የነበረው፣ ከሌዊ አሥራትን እንደ ተቀበለ ነው። በሌዋውያን ክህነት ውስጥ ለመሆን፣ ከሌዊ የደም ዘር መውለድህን ማረጋገጥ የሚችል ሌዋዊ መሆን ነበረብህ። መልክዴዴቅ ግን ከሌዊ ወገን መውለዱን ሊያሳይ አይችልም ነበር፤ ምክንያቱም ሌዊ ገና አልተወለደም ነበር።

መስመር ያለው ትንቢት የእግዚአብሔርን ከአዳምና ከሌዋን ጋር ያለውን ኪዳን እንደሚወክል ቢታይም፣ በእውነቱ ሁለት ኪዳኖች ነው። የመጀመሪያው ቀላል ፈተና ያለው የሕይወት ኪዳን ነበር። ከውድቀቱና ከተሳካ ያልሆነው ፈተና በኋላ፣ የሚቀጥለው ኪዳን ልብስ ለማቅረብ የበግ ጠቦት ደምን አካቶ ነበር። ከዚያም በቀስተ ደመና፣ በኖህ እና በመሠዊያ አምልኮ የተወከለው የእግዚአብሔር ከሰው ልጅ ጋር ያለው ኪዳን ነበር። ከዚያም በዘፍጥረት አሥራ አንድ ውስጥ፣ ዕብራውያን ተብለው ከሚጠሩ የተመረጠ ሕዝብ ጋር

የእግዚአብሔር ኪዳን ተጀመረ። በእያንዳንዱም ከእነዚያ ታሪኮች ውስጥ ያሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ባለታሪኮች የኪዳን ወንዶች ወይም ሴቶች ናቸው።

በዘፍጥረት አሥራ አንድ ውስጥ፣ ከተመረጠ ሕዝብ ጋር የሕይወት ቃል ኪዳን መጀመሪያ ተገልጦ ይቀርባል፤ እንዲሁም ይህ የቀረበው ኒምሮድ በጡብና በሞርታር የተወከለውን የሞት ቃል ኪዳን በሚያቆምበት ቦታ ነው፤ ይህም በመሠዊያው የተወከሉት ያልተቆረጡ ድንጋዮችና ሞርታር የሌለው ሥራ የሐሰት ምትክ ነበሩ። እህት ዋይት መሠዊያው ክርስቶስን እንደሚወክል ታስታውቀዋለች፤ ስለዚህ የኒምሮድ ሃይማኖት፣ ሐሰተኛ ሃይማኖት ስለሆነ፣ ሐሰተኛ ክርስቶስን ይወክላል።

እርስ በርሳቸውም፡- ኑ፣ ጡብ እንሥራ በማለት ፈጽሞ እናቃጥለው አሉ። በድንጋይ ፋንታም ጡብ ነበራቸው፡ በጭቃም ፋንታ ቅጥር ጭቃ ነበራቸው። ዘፍጥረት 11፡3።

እንዲሁም የድንጋይ መሠዊያ ብታደርግልኝ፣ ከተቀረጸ ድንጋይ አትሥራው፤ መሣሪያህን በእርሱ ላይ ብታነሣ ታረክሰዋለህና። ዘፀአት 20፡25።

“ቅዱሱንና ተራውን የማደባለቅ አደጋ ላይ ነን። ከእግዚአብሔር የሚመጣው ቅዱስ እሳት በጥረታችን ውስጥ ሊውል ይገባል። እውነተኛው መሠዊያ ክርስቶስ ነው፤ እውነተኛው እሳትም መንፈስ ቅዱስ ነው። ይህ መነሳሳታችን ነው። ሰው የታመነ አማካሪ የሚሆነው መንፈስ ቅዱስ ሲመራውና ሲመራገደው ብቻ ነው። ከእግዚአብሔርና ከተመረጡት ሰዎች ፊታችንን አውርደን በእንግዳ መሠዊያዎች ዘንድ ለመጠየቅ ብንሄድ፣ እንደ ሥራችን መጠን መልስ እናገኛለን።” Selected Messages, book 3, 300.

ከሌሎች እውነቶች መካከል፣ ከዘፍጥረት ምዕራፍ አሥራ አንድ በትንቢታዊ መንገድ የሚገኝ አንዱ ትምህርት የትንቢታዊ መስመር መጀመሪያን እንደሚወክል ነው። የኖኅ ውኃ ጥፋት ትንቢታዊ መለያዎችን ያመለክታል። ኖኅ ከመርከቡ በወጣ ጊዜ አዲስ የአምልኮ ዘዴ ሊኖር ይገባ ነበር፣ እናም የአምልኮ ዘዴው ሁልጊዜ ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን ያፈራል፤ ይህም በቃየንና በአቤል ታሪክ እንደተገለጠው ነው። ዘፍጥረት ምዕራፍ አሥራ አንድ አዲስ ዓለም ነው፤ ይህም የመጨረሻው ታሪክ መሠረታዊ ታሪክ የሚሆን መጀመሪያ ታሪክ አለው፤ እግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን የቃል ኪዳን ሕዝቦች በእሁድ ሕግ ቀውስ ወቅት የአሥራ አንደኛው ሰዓት ሠራተኞችን ከባቢሎን ሲጠሩ እንዲሁ ነው። ኒምሮድ በእሁድ ሕግ ቀውስ ወቅት የኃጢአት ሰው ነው፤ ሴምም፣ እርሱም አብርሃም ነው። በዚያው ቀውስ ውስጥ የእግዚአብሔር ሰው ነው። በዘፍጥረት ምዕራፍ አሥራ አንድ ያለው መበተንና የቋንቋዎች መደባለቅ ኖኅ ከመርከቡ ከወጣ ብዙም ሳይቆይ ተጀመረ። የምዕራፍ አሥራ አንድ ጭብጥ ሁለቱ ቃል ኪዳኖች ናቸው፤ ታሪኩም ወደ ፍጻሜው የሚደርሰው የአብርሃማዊው ቃል ኪዳን ሦስተኛ እርምጃ በምዕራፍ ሀያ ሁለት ሲቀርብ ነው።

ምዕራፍ አስራ አንድ በምዕራፍ ሃያ ሁለት ወደ አሜጋ ታሪክ የሚደርስ የአብርሃም መስመር የአልፋ ታሪክ ነው። የኒምሮድ ባቢሎን የመጀመሪያ ታሪክና የይስሐቅ መሥዋዕት የመጨረሻ ታሪክ ሁለቱም በሰው ዘር ላይ የሚመጣውን የመጨረሻ ፍርድ ይወክላሉ። መስመሩ በኒምሮድ ግንብ ይጀምራል፣ እስከ ይስሐቅ መሥዋዕትም ይዘረጋል፣ እናም መስመሩ በሁለት ተቃራኒ መሥዋዕቶች ፍጻሜውን ያገኛል። የኒምሮድ መሥዋዕት የእግዚአብሔርን ፈጻሚ ፍርድ ይቀበላል፣ የአብርሃም ፍርድ ግን የእግዚአብሔርን በረከት ይቀበላል። ኒምሮድ የምዕራፍ አስራ አንድ አልፋ ሲሆን አብርሃም ደግሞ የምዕራፍ ሃያ ሁለት አሜጋ ነው። አሜጋ ሁልጊዜ ይበልጣል፣ ቢያንስ በዕብራይስጥ ፊደላት መሠረት ሃያ ሁለት እጥፍ ነው፤ ቋንቋዎችን በማደባለቅና አሕዛብን በምድር ሁሉ ላይ በመበተን የተገለጠው ኃይልም በመስቀሉ ኃይል እጅግ ተሻግሮ ተበልጦበታል። የኒምሮድ ግንብ የ9/11 መንታ ማማዎችን ይወክላል፣ የይስሐቅ መሥዋዕትም የእሁድ ሕግን ይወክላል።

ከተመረጠ ሕዝብ ጋር የተደረገው የቃል ኪዳን መስመር በቁጥር አስራ አንድ ምልክት ይጀምራል፣ በሃያ ሁለትም ምልክት ይፈጸማል። ይህ መስመር በኒምሮድ የአልፋ ታሪክ እንዲሁም በአብርሃም የአሜጋ ታሪክ

ውስጥ የምሕረት ጊዜ በሚዘጋበት መጨረሻ ይቋጭል። የኒምሮድና የአብርሃም ታሪክ በመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያው መጽሐፍ ውስጥ ተቀምጦ ቀርቧል። እንዲሁም ይህ ታሪክ ከኖኅ የጥፋት ውኃ በቅርቡ የደረሰውን ጥፋት ከማጠናቀቅ በኋላ ባለው አውድ ውስጥ ተቀምጦአል። በመጽሐፍ ቅዱስ የመጀመሪያው መጽሐፍ ውስጥ የሁለቱ ቃል ኪዳኖች ምሳሌ ከምዕራፍ አስራ አንድ እስከ ሃያ ሁለት ድረስ ባለው መስመር ውስጥ የምሕረት ጊዜ መዘጋትን የሚያቀርቡ ሁለት ምስክሮችን ይሰጣል።

ዓመፀኛው ያለ እንደ ሆነ ዓመፀኛ ሆኖ ይኑር፤ ርኩሱም ያለ እንደ ሆነ ርኩስ ሆኖ ይኑር፤ ጻድቁም ያለ እንደ ሆነ ጻድቅ ሆኖ ይኑር፤ ቅዱሱም ያለ እንደ ሆነ ቅዱስ ሆኖ ይኑር። ራእይ 22፡11።

ናምሩድ በዘፍጥረት 11-22 አልፋ እንደተለየው ገና ዓመፀኛና ርኩስ ነው፤ እንዲሁም አብርሃም ገና ጻድቅና ቅዱስ ነው፤ ይህም በራእይ 22፡11 አሜጋ ደግሞ ተለይቶ ተገልጧል። የምሕረት ዘመን ሊዘጋ ከሚቀርበው ጊዜ በፊት፣ በቁጥር 10 የዚህ መጽሐፍ ትንቢት ቃላት እንዳይታተሙ የሚያውቅ ንግግር ይሰጣል። የምሕረት ዘመን ሊዘጋ ከሚቀርበው ጊዜ በፊት፣ በቀጣዩ ቁጥር ራእይ ውስጥ የሚፈታ ትንቢት ሊኖር ይገባል። ከቁጥር አሥራ አንድ ሁለት ቁጥሮች በኋላ፣ ክርስቶስ ያንን ትንቢት ለመፍታት ቁልፉን ያቀርባል።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃላት አትሙ፤ ጊዜው ቀርቦአልና። ዓመፀኛው አሁንም ይዓምፀ፤ ርኩሱም አሁንም ይርከስ፤ ጻድቁም አሁንም ጽድቅን ያድርግ፤ ቅዱሱም አሁንም ይቀደስ። እነሆም፡ ፈጥኜ እመጣለሁ፤ ዋጋዬም ከእኔ ጋር ነው። ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው እከፍለው ዘንድ።

እኔ አልፋና አሜጋ፣ መጀመሪያና መጨረሻ፣ ፊተኛና ኋለኛ ነኝ። ራእይ 22፡10-13።

ምዕራፍ ሀያ ሁለት የመላው መጽሐፍ ቅዱስ አሜጋ ምዕራፍ ነው፤ እንዲሁም በራእይ ውስጥ የታተመውን ትንቢት ለመክፈት ቁልፍ፣ ክርስቶስ በራእይ ምዕራፍ አንድ ከሁሉ በላይ የለየው መርህ ነው። ምዕራፍ አንድ የዕብራይስጥን ፊደላት የመጀመሪያው ፊደል ነው፤ ምዕራፍ ሀያ ሁለት ደግሞ የመጨረሻው ነው። በምዕራፍ አንድ ቁጥር ዘጠኝ እስከ አሥራ አንድ ድረስ፣ የሐንስ ራሱን ያስተዋውቃል፤ ክርስቶስንም አልፋና አሜጋ መሆኑን ይገልጻል።

እኔ የሐንስ፡ ወንድማችሁም የሆንሁ፡ በመከራና በመንግሥት እንዲሁም በኢየሱስ ክርስቶስ ትዕግሥት ተካፋይ የሆንሁ፡ በእግዚአብሔር ቃል ምክንያትና በኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ምክንያት ጳጥሞስ በሚባል ደሴት ነበርሁ። በጌታ ቀን በመንፈስ ውስጥ ነበርሁ፡ ከኋላዬም እንደ መለከት ድምፅ ያለ ታላቅ ድምፅ ሰማሁ፡ እንዲህ ሲል፡- እኔ አልፋና አሜጋ ነኝ፡ ፊተኛውና ኋለኛው፤ የምታየውንም በመጽሐፍ ጻፍ፡ በእስያም ላሉት ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ላክ፤ ወደ ኤፌሶን፡ ወደ ሰሞርኔስ፡ ወደ ጴርጋሞን፡ ወደ ትያጥሮን፡ ወደ ሰርዴስ፡ ወደ ፊላደልፍያ፡ ወደ ሎዶቅያም። ራእይ 1፡9-11።

በአሥራ አንደኛው ቁጥር የሐንስ በጳጥሞስ ነው፤ ነገር ግን በአሥራ ሁለተኛው ቁጥር ዘሮ ይመለከታል። ከዚያም ጀምሮ በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ ነው። ስለዚህ፣ በቁጥር 9/11 ውስጥ ኢየሱስን አልፋና አሜጋ መሆኑን የሚለይ የሐንስን ምስክርነት እናገኛለን፤ ይህም ኢየሱስ አስቀድሞ በቁጥር 8 ስለ ራሱ የገለጠው ነገር ነው።

እኔ አልፋና አሜጋ፣ መጀመሪያውና መጨረሻው ነኝ፤ ያለውም፣ የነበረውም፣ የሚመጣውም፣ ሁሉን ቻይ ጌታ ይላል። ራእይ 1፡8።

በስምንተኛው ቁጥር የሐንስ ክርስቶስ ስለ ራሱ ሲናገር የሰማውን እየጻፈ ነው። በዘጠነኛው እስከ አሥራ አንደኛው ቁጥር ግን ስለ ራሱ የሚናገረው የሐንስ ነው። ይህም በመጀመሪያዎቹ አሥራ አንድ ቁጥሮች ውስጥ ክርስቶስን አልፋና አሜጋ መሆኑን የሚያረጋግጡ ሁለት ምስክሮች መኖራቸውን ያመለክታል። ከዘጠነኛው እስከ አሥራ አንደኛው ቁጥር ያለው ክፍል የራሱን የሐሳብ ክፍል ይወክላል። ምንም እንኳን ከምዕራፍ ሁሉ ጋር የተያያዘ ቢሆንም፣ በእነዚህ ቁጥሮች የሐንስ ስለ ራሱ እየተናገረ ነው፤ በአንጻሩ ግን

በአራተኛው እስከ ስምንተኛው ቁጥር ድረስ ዮሐንስ በአምላክነት ስም ለቤተ ክርስቲያናቱ እየተናገረ ነው። አራተኛው ቁጥር በነበረውና ባለው እንዲሁም ሊመጣ ባለው ክርስቶስ መግለጫ የሚከፈት የሐሳብ ክፍል ይጀምራል፤ ይህም ባህሪ በአራተኛው ቁጥር ከተገለጸ በኋላ በስምንተኛው ቁጥር ደግሞ እንደገና በመለየት ይህ የሐሳብ ክፍል በዚያ ይጠናቀቃል።

ዮሐንስ በእስያ ላሉት ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናት፤ ከእርሱ ዘንድ ያለ ጸጋና ሰላም ይሁንላችሁ፤ እርሱም ያለውና የነበረው የሚመጣውም ነው፤ እንዲሁም በተፋኑ ፊት ካሉት ሰባቱ መናፍቆች፤ ደግሞም ከኢየሱስ ክርስቶስ፤ እርሱ ታማኝ ምስክር ነው፤ ከሙታንም በኩር የተወለደ፤ የምድርም ነገሥታት አለቃ ነው። ለእርሱ፣ ለወደደንና በገዛ ደሙ ከኃጢአታችን ላጠበን፤ ደግሞም ለአምላኩና ለአባቱ ነገሥታትና ካህናት ያደረገን፤ ክብርና ግዛት ለዘላለም ይሁንላችን። አሜን። እነሆ፣ ከደመናት ጋር ይመጣል፤ ዐይንም ሁሉ ያየዋል፤ የወጉትም ደግሞ፤ በእርሱም ምክንያት የምድር ወገኖች ሁሉ ያለቅሳሉ። እንዲሁ ነው፤ አሜን።

እኔ አልፋና አሜን ነኝ፤ መጀመሪያውና መጨረሻው፤ ያለውም፣ የነበረውም፣ ሊመጣም ያለው፣ ሁሉን ቻይ ጌታ ይላል። ራእይ 1:4-8።

የመጀመሪያው ምዕራፍ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች የኢየሱስ ክርስቶስን ራእይ ያቀርባሉ፤ ይህም የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት የሚፈታ ነው። ምክንያቱም ቁጥር ሦስት “ጊዜው ቀርቦአል” ይላል። “ጊዜው ቀርቦአል” የሚለው ንግግር በምዕራፍ ሃያ ሁለት ቁጥር አሥር ከተባለው “ጊዜው ቀርቦአልና የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃላት አትምተም” ጋር በትክክል አንድ ዓይነት መግለጫ ነው። የሚፈታው ትንቢት የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ነው።

ቁጥር አራት መፈታቱን ይጀምራል፤ ቁጥር አራትም በዮሐንስ ምስክርነት “እኔ ዮሐንስ” በሚል ይጀምራል፤ ከዚያም በቁጥር ስምንት ራሱን የሚገልጥ ክርስቶስ ነው። በእነዚህ አምስቱ ቁጥሮች መጀመሪያ የሰው ምስክር አለ፤ በመጨረሻም መለኮታዊ ምስክር አለ። ቁጥር አራት ሰማያዊውን አብ “ያለ፣ የነበረ፣ የሚመጣም” መሆኑን ይገልጣል። ቁጥር ስምንትም ክርስቶስን “ያለ፣ የነበረ፣ የሚመጣም” እንደሆነ ይገልጣል።

የኢየሱስ ክርስቶስን ራእይ ለመፍታት ቁልፉ የአልፋና አሜን መርህ ነው። ክርስቶስ መጀመሪያና መጨረሻ እንደ ሆነ፣ በያለፈው እንደ ነበረ እና ወደፊትም እንደሚኖር ብቻ ሳይሆን፣ በአሁኑም ጊዜ ይኖራል። ኢየሱስና አብ ሁለቱም የነበረ፣ ያለ፣ ወደፊትም የሚመጣ አምላክ መሆናቸው፣ ክርስቶስ እንደ አልፋና አሜን የሚቀርብበት ሌላ መግለጫ ነው። እርሱ አልፋና አሜን፣ ፊተኛውና ኋለኛው፣ መጀመሪያውና መጨረሻው ነው። በመጀመሪያም ነበረ በመጨረሻም ይሆናል። ለቄሳርያ ፊልጶስ ቤተ ክርስቲያን የተሰጡት የመንግሥቱ “ቁልፎች” በኢሳይያስ 22:22 በኤልያቄም ትከሻ ላይ የተጣለው ያው “ቁልፍ” ነው። የራእይ መጽሐፍ አልፋ ምዕራፍ አንድ ሲሆን አሜንም ደግሞ ምዕራፍ ሃያ ሁለት ነው፤ ስለዚህ በራእይ ምዕራፎች ውስጥ መላውን የዕብራይስጥ ፊደላት እናገኛለን። ምዕራፍ አሥራ ሦስት የዩናይትድ ስቴትስን አመፅ፣ ከዚያም በኋላ የዓለሙን አመፅ ይወክላል። ምዕራፍ አንድ ክርስቶስን እንደ አልፋና አሜን ያቀርባል፤ ምዕራፍ ሃያ ሁለትም ይኸውን እውነት ይገልጣል፤ ነገር ግን ከምዕራፍ አንድ ውስጥ ከተጠቀሰው መፍታት ጋር በተያያዘ ሁኔታ። ምዕራፎች አንድ፣ አሥራ ሦስት እና ሃያ ሁለት በአንድነት “እውነት” የሚለውን ቃል የሚፈጥሩትን ሦስቱን የዕብራይስጥ ፊደላት ይወክላሉ።

በማቴዎስ ሃያ ሦስተኛ ምዕራፍ ኢየሱስ በፈሪሳውያንና በሰዱቃውያን ላይ ስምንት ወዮታዎችን ያወጣል። በሃያ ሁለተኛው ምዕራፍ የመጨረሻ ቁጥር ላይ ክርስቶስ ከክርክር ወዳጅ አይሁድ ጋር ያደረገው መነጋገር በዳዊት ምሥጢር ተደምድሞ ነበር፤ ይህም ምሥጢር የአልፋና አሜን መርህን ካልተረዳህ በቀር ሊፈታ አይችልም።

ፈረሰውያን ተሰብስበው ሳሉ፣ ኢየሱስ ጠየቃቸው፡ እንዲህም አለ፤ ስለ ክርስቶስ ምን ታስባላችሁ? እርሱ የማን ልጅ ነው?

እነርሱም፡ የዳዊት ልጅ ነው አሉት።

እርሱም እንዲህ አላቸው፤ እንግዲህ ዳዊት በመንፈስ እንዴት ጌታ ብሎ ይጠራዋል? እንዲህ ሲል፤ “ጌታ ለጌታዬ፣ ጠላቶችህን ከእግርህ መረገጫ እስከማደርግልህ ድረስ በቀኝ እጄ ተቀመጥ” አለው። እንግዲህ ዳዊት ጌታ ብሎ ከጠራው፡ እንዴት ልጄ ይሆናል?

ማቴዎስ 22፡41-46። ከዚያም ቀን ጀምሮ አንድ ቃል እንኳ ሊመልስለት የቻለ ማንም ሰው አልነበረም፤ ከዚያም ቀን ጀምሮ ደግሞ ማንም ሰው ተጨማሪ ጥያቄ ሊጠይቀው አልደፈረም።

የሃያ ሁለተኛው ምዕራፍ መደምደሚያ በቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ ያለ አንድ የመንገድ ምልክት ያመለክታል። ኤርምያስም ይህን የእውነት መስመር እንዲሁ ይናገራል፡-

ከእግዚአብሔርም ዘንድ ወደ ኤርምያስ የመጣው ቃል እንዲህ ይላል፤ በእግዚአብሔር ቤት በር ቁም፡ በዚያም ይህን ቃል አውጅ፡ እንዲህም በል፤ እናንተ በእነዚህ በሮች ገብታችሁ እግዚአብሔርን ለመስገድ የምትመጡ ሁላችሁ የይሁዳ ሰዎች፡ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። የሠራዊት ጌታ፡ የእስራኤል አምላክ፡ እንዲህ ይላል፤ መንገዳችሁንና ሥራችሁን አስተካክሉ፡ እኔም በዚህ ስፍራ እንድትኖሩ አደርጋችኋለሁ። እነዚህ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ናቸው፡ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፡ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ብላችሁ በሐሰተኛ ቃል አትታሙኑ።

ነገር ግን መንገዳችሁንና ሥራችሁን በእውነት ብታሻሻሉ፡ በሰውና በባልንጀራው መካከል ፍርድን በእውነት ብታደርጉ፡ መጻተኛውንና ድሀ አደጉን እንዲሁም መበላቲቱን ባትጨቁኑ፡ በዚህም ስፍራ ንጹሕ ደም ባታፈሱ፡ ለጥፋታችሁም ሌሎችን አማልክት ተከትላችሁ ባትሄዱ፡ በዚህ ስፍራ፡ ለአባቶቻችሁ ከጥንት እስከ ዘላለም በሰጠሁት ምድር እንድትኖሩ አደርጋችኋለሁ። እነሆ፡ ሊጠቅሙ በማይችሉ የሐሰት ቃላት ትታመናላችሁ። ትሰርቃላችሁን? ትገድላላችሁን? ታመነዝራላችሁን? በሐሰትስ ትምላላችሁን? ለበአልስ ዕጣን ታጥናላችሁን? የማታውቁቸውንስ ሌሎች አማልክት ተከትላችሁ ትሄዳላችሁን? ከዚያም ስሜ ተጠርቶበት በሚጠራው በዚህ ቤት ፊት ትመጣላችሁን ትቆማላችሁንስ፡ “ይህን ሁሉ አስጸያፊ ነገር እንድናደርግ እንድናመልጥ ተድነናል” ትላላችሁን?

ይህ በስሜ የተጠራው ቤት በዓይኖቻችሁ የወንበዴዎች ዋሻ ሆኖአልን? እነሆ፡ እኔ ራሴ አይቻለሁ፡ ይላል እግዚአብሔር። አሁንም መጀመሪያ ስሜን ያኖርሁበት በሺሎ ወዳለው ስፍራዬ ሂዱ፤ በሕዝቤም በእስራኤል ክፋት ምክንያት በእርሱ ላይ ያደረግሁትን እዩ።

አሁንም፡ እናንተ ይህን ሁሉ ሥራ ስላደረጋችሁ፡ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እኔም ማለዳ ተነሥቼ እናገራችሁ ነበር፤ እናንተ ግን አልሰማችሁም፤ ጠራኋችሁም፤ እናንተ ግን አልመለሳችሁም፤ ስለዚህ በስሜ የተጠራውን፡ እናንተም የምትታሙኑበትን ይህን ቤት፤ ለእናንተና ለአባቶቻችሁም የሰጠሁትን ይህን ስፍራ፤ በሺሎ እንዳደረግሁት እንዲሁ አደርግበታለሁ። እናንተንም ወንድሞቻችሁን ሁሉ፤ የኤፍሬምንም ዘር ሁሉ እንደ ጣልሁ እንዲሁ ከፊቱ እጥላችኋለሁ። ስለዚህ አንተ ስለዚህ ሕዝብ አትጸልይ፤ ስለ እነርሱም ጩኸት ወይም ጸሎት አታቅርብ፤ ወደ እኔም ምልጃ አታድርግ፤ እኔ አልሰማህምና። ኤርምያስ 7፡1-16።

ኤርምያስ ለጥንታዊቷ እስራኤል እንዳይጸልይ ተነገረው፤ ምክንያቱም እነርሱ የመመለሻ መንገድ የሌለው ደረጃ ላይ ደርሰው ነበር፤ በምዕራፍ ሃያ ሁለት መጨረሻ ያሉት ክርክር የሚያነሱት አይሁድም እንዲሁ ነበሩ። ሙሴም፡ (የቃል ኪዳን ሰው ሆኖ) እግዚአብሔር የተመረጠውን የቃል ኪዳን ሕዝብ ለማጥፋት ባለው ውሳኔ በተጋፈጠ ጊዜ፡ በጸሎት ምልጃ አቀረበ። በምዕራፍ ሰባት ግን፡ ኤርምያስ ለዚህ በትክክል ለእርሱ ሕዝብ

እንዳይጸልይ ተነገረው። የሺሎ ትንቢታዊ ታሪክ፣ ኃጢአታቸው ሊዋጅ ወደማይችል ደረጃ በሚደርስበት ጊዜ እግዚአብሔር የተመረጠ የቃል ኪዳን ሕዝብን እንኳ እንደሚጥል የሚያሳይ፣ በአንድ ቁጥር እንደተገለጸው፣ መስመር በመስመር የተሰጠ ማስረጃ መሆኑ ታውቋል።

ኤፍሬም ከጣዖታት ጋር ተያይዞአል፤ ተዉት። ሆሴዕ 4፡17።

በቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ እግዚአብሔር የቃል ኪዳን ግንኙነቱን የሚያበቃበት ነጥብ የተወሰነ መለያ ነጥብ ነው። የኢያሱና የካሌብ ሪፖርት መቃወም፣ አሠረኛውን ፈተና የሚያመለክት ሌላ ምሳሌ ነው። ኤርምያስም ከጥቂት ምዕራፎች በኋላ ስለዚህ ሕዝብ እንዳይጸልይ ተነግሮታል።

ስለዚህ ለዚህ ሕዝብ አትጸልይ፣ ለእነርሱም ጩኸት ወይም ልመና አታቅርብ፤ በመከራቸው ጊዜ ወደ እኔ በሚጮኹበት ጊዜ እኔ አልሰማቸውምና። ኤርምያስ 11፡14።

በሰባተኛው ምዕራፍ፣ በሺሎ አ ምልክታዊ አቀራረብ የተወከለው በእሑድ ሕግ ጊዜ የሎዶቅያኖስ ሰዎች መተፋት ተገልጦ እየቀረበ ሲሆን፣ እርሱም በቅርብ ወደፊት "የሚያደርገውን" እየለየ ነው።

ስለዚህ በስሜ የተጠራውን፣ እናንተም የምትታመኑበትን ይህን ቤት፣ ለእናንተና ለአባቶቻችሁም የሰጡትን ይህን ስፍራ፣ በሺሎ እንዳይረግሁት እንዲሁ አደርጋለሁ። እናም ኤፍሬምን ዘር ሁሉ እንደ ጣልታ ሁሉ፣ እናንተንም ከፊቴ እጥላችኋለሁ። አንተም ስለዚህ ሕዝብ አትጸልይ፤ ስለ እነርሱም ጩኸት ወይም ጸሎት አታቅርብ፤ ወደ እኔም አትማልድ፤ እኔ አልሰማህምና። ኤርምያስ 7፡14-16።

በአስራ አንደኛው ምዕራፍ፣ ላለመጸለይ የተሰጠው ትእዛዝ ሎዶቅያኖስን ከእሁድ ሕግ በኋላ በሚመጣው የመከራ ዘመን ውስጥ ራሳቸውን ሲያገኙ ስለሚያጥማቸው ፍርሃት ነው። የሚያጋጥማቸው ይህ ፍርሃት ቃል ኪዳንን በመክዳታቸው ታሪክ ውስጥ ተቀምጦአል።

የዚህን ቃል ኪዳን ቃላት ስሙ፣ ለይሁዳ ሰዎችና ለኢየሩሳሌም ነዋሪዎችም ተናገሩአቸው፤ አንተም እንዲህ በላቸው።

እንዲህ ይላል ጌታ የእስራኤል አምላክ፤

እርግማን ይሁንበት የዚህን ቃል ኪዳን ቃላት የማይታዘዝ ሰው፤ እኔም አባቶቻችሁን ከግብፅ ምድር፣ ከብረት እቶን ባወጣኋቸው ቀን ያዘዝሁት ይህ ነው። ድምፃን ታዘዙ፣ በማዘዛችሁም እንደ ሁሉ አድርጉ፤ እናንተም ሕዝቤ ትሆናላችሁ፣ እኔም አምላካችሁ እሆናለሁ፤ ይህም ለአባቶቻችሁ እሰጣቸው ዘንድ ማልሁላቸውን ማለት፣ ወተትና ማር የሚፈስስባትን ምድር፣ እንደዘፈው እፈጽም ዘንድ ነው።

እኔም መልሼ እንዲህ አልሁ፤ እንዲሁ ይሁን፣ ጌታ ሆይ። ከዚያም ጌታ እንዲህ አለኝ፤

እነዚህን ቃላት ሁሉ በይሁዳ ከተሞችና በኢየሩሳሌም መንገዶች ውስጥ እያልሁ፡- የዚህን ቃል ኪዳን ቃላት ስሙ፣ አድርጉም። እኔም አባቶቻችሁን ከግብፅ ምድር ባወጣኋቸው ቀን ጀምሮ እስከዚህ ቀን ድረስ አጥብቄ እመሰክርላቸው ነበር፤ ማልጄ እየተነሣሁ፡- ቃሌን ታዘዙ እል ነበር። ነገር ግን አልሰሙም፣ ጆሮአቸውንም አላዘነበሉም፤ እያንዳንዱም በክፉ ልቡ አሳብ መሠረት ተመለሰ፤ ስለዚህ እንዲያደርጉት ያዘዘኋቸውን የዚህን ቃል ኪዳን ቃላት ሁሉ በእነርሱ ላይ አመጣለሁ፣ እነርሱ ግን አላደረጉትም።

ጌታም እንዲህ አለኝ፤ በይሁዳ ሰዎች መካከልና በኢየሩሳሌም ነዋሪዎች መካከል ሴራ ተገኝቶአል። እነርሱ ቃሌን ለመስማት የአልፈቀዱት ወደ አባቶቻቸው ኃጢአት ተመልሰዋል፤ ሌሎችንም አማልክት ሊያገለግሉአቸው ተከትለዋል፤ የእስራኤል ቤትና የይሁዳ ቤት ከአባቶቻቸው ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳን አፍርሰዋል።

ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፡ ሊያመልጡት የማይችሉትን ክፉ በእነርሱ ላይ አመጣለሁ፤ ወደ እኔም ቢጮኹ አልሰማቸውም። በዚያን ጊዜም የይሁዳ ከተሞችና የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ሄደው ዕጣን ወደሚያቀርቡላቸው አማልክት ይጮኻሉ፤ ነገር ግን በመከራቸው ጊዜ ፈጽሞ አያድኗቸውም። ይሁዳ ሆይ፡ እንደ ከተሞችህ ብዛት አማልክቶችህ ሆነዋልና፤ እንደ ኢየሩሳሌምም ጎዳናዎች ብዛት ለዚያ አሳፋሪ ነገር፡ ማለትም ለበኣል ዕጣን ለማቃጠል መሠዊያዎችን አቁመዋል።

ስለዚህ ለዚህ ሕዝብ አትጸልይ፤ ስለ እነርሱም ጩኸት ወይም ልመና አታቅርብ፤ በመከራቸው ጊዜ ወደ እኔ በሚጮኹበት ጊዜ እኔ አልሰማቸውምና። ኤርምያስ 11:1-14።

ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መካከል ለመሆን የተመረጡት እጩዎች ትንሣኤ በራእይ 11፡11 ተለይቶ ተገልጿል፤ የመጨረሻ መሰብሰባቸውም በኢሳይያስ 11፡11 ተለይቶ ተገልጿል፤ የዘንዶው፣ የአውሬው እና የሐሰተኛው ነቢይ ውጫዊ መስመርም በዳንኤል 11፡11 ተለይቶ ተገልጿል። የእሁድ ሕግ የእንክርዳዎች ፍርድ በሕዝቅኤል 11፡11 ተለይቶ ተገልጿል፤ በሰነፎቹም ድንግልናዎች ላይ የሚመጣው ቅጣትና ፍርሃት በኤርምያስ 11፡11 ተለይቶ ተገልጿል።

ለዚህ ሕዝብ እንዳትጸልይ የተሰጠው ትእዛዝ በማቴዎስ ምዕራፍ 4 ዓይነት የመጨረሻ ቁጥሮች ውስጥ ያለው የመንገድ ምልክት ሲሆን፣ ምዕራፍ 4 ዓይነት ደግሞ በአድቬንቲዥም ላይ ስምንት ወድታዎችን ይለያል። ምዕራፍ 4 ዓይነት ወይም ጥቅምት 22 ቀን 1844 ነው፤ ወይም የእሁድ ሕግ ነው። ከእነዚህ ሁለቱ የመንገድ ምልክቶች እያንዳንዱ የጋብቻው ፍጻሜ ነው፤ ጋብቻውም በሙሽራይቱና በባሏ መካከል ነው፤ እነርሱም አንድ ሥጋ ሆነው ይተባበራሉ። የጋብቻው ፍጻሜ ስርዮትን ወይም “አንድነትን” ይወክላል። ሰው በእግዚአብሔር አምሳል ተፈጥሮአል፤ እርሱም ወንድና ሴት ፈጠረ። ዘሮቻቸውም ከወንድ በመጡ ሃያ ሦስት ክሮሞሶሞችና ከሴቲቱ በመጡ ሃያ ሦስት ክሮሞሶሞች ይወከላሉ። እነዚህ በአንድነት ሆነው የሚያቀናብሩት አርባ ስድስት ክሮሞሶሞቻቸው ቤተ መቅደሱን ያቋቁማሉ። እያንዳንዱ ሰው ቤተ መቅደስ ነውና፤ እናንተ የጌታ ቤተ መቅደስ እንደሆናችሁ አታውቁምን?

የጋብቻው ፍጻሜ፣ ሁለቱ አንድ በሚሆኑበት ጊዜ፣ ሁለት የሃያ ሦስት መቅደሶች ተዋህዶ አንድ የአርባ ስድስት መቅደስ መሆናቸው ነው። ክርስቶስ መቅደሱን የሚገነባው እርሱ ነው፤ ቤተ ክርስቲያኑንም ከወንድ መቅደሱ ጋር ሊተባበር እንደሚገባት የሴት መቅደስ አድርጎ ይገነባታል። ግንኙነቱ የሰው መቅደስ ከመለኮታዊው ጋር በእግዚአብሔር መቅደስ ቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ በሚቀላቀልበት ጊዜ ነው። “ሃያ ሦስት” የመቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ምልክት ነው፤ ያም ሥራ በሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመት ትንቢት መጨረሻ ላይ ተጀመረ። ማቴዎስ ሃያ ሦስት በመቶ አርባ አራት ሺህ አስመሳይ የሆኑትን ሎዶቅያውያን ሰባተኛ ቀን አድቬንቲስቶች የሚቃወም አዋጅ ነው።

አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው ናቸው፤ በስምንተኛውም ቀን የሚነሡት እነርሱ ናቸው፤ በኖኅም መርከብ ውስጥ የነበሩት ስምንቱ ነፍሳት እነርሱ ናቸው፤ የሴትም ስምንቱ ዘሮች እነርሱ ናቸው፤ በግንባራቸውም ላይ ያለው ማኅተም በስምንተኛው ቀን በሚፈጸመው ግርዛት ተመስሏል። ለአገልግሎትም በስምንተኛው ቀን የሚቀሱት ካህናት እነርሱ ናቸው፤ በምዕራፍ 4 ዓይነትም በአድቬንቲዥም ላይ የተነገረው ስምንት ወድታዎች የሐሰተኛውን ስምንት የሚቃወም አዋጅ ነው።

ለሰነፎቹ ድንግል ሴቶች የተነገረው ወድታ በምዕራፍ 4 ዓይነት የመጨረሻው ቁጥር ውስጥ ከተገለጸው የእግዚአብሔር ሕዝብ መታተም በፊት ይቀድማል። ምዕራፍ 4 ዓይነት ከዘፍጥረት ምዕራፍ 4 ዓይነት ጋር ይጣጣማል፤ ምክንያቱም የብሉይ ኪዳን የመጀመሪያው መጽሐፍ የአዲስ ኪዳን የመጀመሪያውን መጽሐፍ በምሳሌ ይወክላል። ከማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ምዕራፍ 4 ዓይነት ድረስ ያለውን አሥራ ሁለት ምዕራፎች የሚወክለው የትንቢታዊው መስመር ልብ ውስጥ፣ ከእነዚያ አሥራ ሁለት ምዕራፎች ስድስተኛው ምዕራፍ አሥራ ስድስት ነው፤ በዚያም ስምንት ባርዮና ስሙ ወደ ጴጥሮስ ተለወጠ።

እኔም ደግሞ እልሃለሁ። አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እሠራለሁ። የሲኦልም ደጆች አይችሉባትም። ማቴዎስ 16፡18።

በማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት ውስጥ 459 ቁጥሮች አሉ። መካከለኛው ቁጥር የምዕራፍ አሥራ ስድስት ቁጥር አሥራ ሰባት ነው፤ ነገር ግን ያ ቁጥር ከቁጥር አሥራ ስምንትና አሥራ ዘጠኝ ሊለይ አይችልም። ምክንያቱም አንድ ንግግር ናቸው።

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፤ ስምዎን ባርዮና፣ ብጹዕ ነህ፤ ይህን ለአንተ የገለጠው ሥጋና ደም ሳይሆን በሰማያት ያለው አባቱ ነውና። እኔም ደግሞ እልሃለሁ፤ አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚህም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እገነባለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አያሸንፏትም። የሰማያትንም መንግሥት ቁልፎች እሰጥሃለሁ፤ በምድርም ላይ የምታስረው ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል። በምድርም ላይ የምትፈታው ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል። ማቴዎስ 16፡17-19።

የአሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት ምዕራፎች ትክክለኛ ማዕከል ለክርስትና መሠረታዊ የቃል ኪዳን መግለጫ ነው። በዚያ መግለጫ ውስጥ የስምዎን ስም ወደ ጴጥሮስ ተለውጦአል፤ ይህም የእንግሊዝኛ ፊደላት እያንዳንዱ የያዘውን የቁጥር አቀማመጥ ስትተገብሩበት፤ ለምሳሌ "a" አንድ ነው፣ "z" ደግሞ ሀያ ስድስት ነው—"p" 16 እንደሆነ፣ "e" 5 እንደሆነ፣ "t" 20 እንደሆነ፣ እንዲሁም ሌላ "e" 5 እንደሆነ እና "r" 18 እንደሆነ ታገኛላችሁ። 16 X 5 X 20 X 5 X 18 በምታባዙበት ጊዜ 144,000 ይሆናል፤ እና የጴጥሮስ ስም መለወጥ የቃል ኪዳን ግንኙነት ምልክት መሆኑ የተጠቀሰው በምዕራፍ 16 ቁጥር 18 ውስጥ ነው፤ የጴጥሮስ የመጀመሪያ ፊደልም ቁጥር 16 ሲሆን የመጨረሻው ፊደል ደግሞ ቁጥር 18 ነው። ይህ ሁሉ በአሥራ አንድ ምልክት የሚጀምሩና በሀያ ሁለት ምልክት የሚያበቁ የአሥራ ሁለት ምዕራፎች ማዕከል ውስጥ ይገኛል።

እርሱ መስመር በዘፍጥረት ምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት ድረስ ደግሞ ይገኛል፤ በዚያም መስመር 305 ቁጥሮች አሉ። ይህም ምዕራፍ አሥራ ሰባትና ቁጥር አሥራ አንድ የዚያ መስመር ማዕከል መሆኑን ያመለክታል። ይህ የብሉይ ኪዳን የመጀመሪያው መጽሐፍ አሥራ ሁለት ምዕራፎች ያሉት መስመር ከአብርሃም ጋር ያለውን ኪዳን ያሳያል፤ እንዲሁም በአዲስ ኪዳን የመጀመሪያው መጽሐፍ በእነዚያው ምዕራፎች ውስጥ ከአሜጋ መስመር ጋር የሚገናኝ የአልፋ መስመርን ይወክላል። በማቴዎስ ያለው የአሜጋ መስመር ማዕከል በእሑድ ሕግ ጊዜ ከፍ ተደርጎ የሚነሣው የኪዳን ምልክት የሆኑት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የኪዳን ግንኙነት ከፍተኛ ነጥብ ነው። የዘፍጥረት መስመር ማዕከላዊ ቁጥር ማዕከላዊውን ቁጥር ብቻ ሳይሆን፣ ከአብርሃም ጋር ያለውን ባለሦስት እጥፍ ኪዳን ሁለተኛውን ወይም መካከለኛውን ደረጃ እንዲሁም በእኩል አስፈላጊነት የኪዳንን ምልክት ያመለክታል።

የፊት ሽፋናችሁንም ሥጋ ትገርዛላችሁ፤ እርሱም በእኔና በእናንተ መካከል ያለው የቃል ኪዳን ምልክት ይሆናል። ዘፍጥረት 17፡11።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን ነገሮች እንቀጥላለን።

«ከዚያም እርሱ ትቢያውንና ቆሻሻውን፣ ሐሰተኛ ጌቶችንና ሐሰተኛ ሳንቲሞችን ሲጠርግ፣ እነዚህ ሁሉ እንደ ደመና ተነሥተው በመስኮቱ ወጡ፣ ነፋሱም ወስዶ አጠፋቸው። በዚያ ግርግር ውስጥ ዓይኖቹን ለአፍታ ዘጋሁ፤ እንደገናም በከፈትኋቸው ጊዜ ቆሻሻው ሁሉ ጠፍቶ ነበር። ውድ ጌቶቹ፣ አልማዞቹ፣ የወርቅና የብር ሳንቲሞቹ በክፍሉ ሁሉ ላይ በብዛት ተበትነው ተዘርግተው ነበር።»

“ከዚያም ከፊተኛው ይልቅ እጅግ የበለጠ ትልቅና ውብ የሆነ ሣጥን በጠረጴዛው ላይ አኖረ፤ ጌቶቹንም፣ አልማዞቹንም፣ ሳንቲሞቹንም በእፍኝ እየሰበሰበ ወደ ሣጥኑ ይጥላቸው ነበር፤ ከአልማዞቹም አንዳንዶቹ ከመርፌ ጫፍ የማይበልጡ ቢሆኑም እንኳ፣ አንድ ስንኳ ሳይቀር እስኪያልቅ ድረስ።”

“ከዚያም ‘መጥተህ እይ’ ብሎ ጠራኝ።”

“ወደ ሣጥኑ ውስጥ ተመለከትሁ፤ ነገር ግን ዓይኖቼ በማየት ብርሃናቸው ተደነቁ። ከቀድሞ ክብራቸው አሥር እጥፍ ይበልጥ ያበሩ ነበር። በአሸዋ ውስጥ በእነዚያ የጎጧአተኞች እግሮች ተበትነውና ተረግጠው ስለነበር እንደ ተጠረጉ አሰብሁ። በሣጥኑም ውስጥ እያንዳንዱ በስፍራው ሆኖ በሚያምር ሥርዓት ተደርድረው ነበር፤ እነርሱን ወደ ውስጥ የጣላቸው ሰው ያደረገው ጥረት ምንም ምልክት አይታይባቸውም ነበር። ከእጅግ የተነሣ ደስታ ጮኽሁ፤ ያም ጩኸት አስነቃኝ።” Early Writings, 83.

“የጌታን ምጽአት እጅግ ወደ ሩቅ እያስቀመጣችሁት ነው። የኋለኛው ዝናብ እንደ [ድንገት እንደ] እኩለ ሌሊት ጩኸት እየመጣ መሆኑን አየሁ፤ ከዚያም በአሥር እጥፍ ኃይል ጋር።” Spalding and Magan, 5.

በንጉሡም ከእነርሱ የጠየቃቸው የጥበብና የማስተዋል ጉዳዮች ሁሉ ውስጥ፣ በመንግሥቱ ሁሉ ውስጥ ከነበሩት ከአስማተኞችና ከኮከብ ቆጣሪዎች ሁሉ አሥር እጥፍ ይሻሉ መሆናቸውን አገኘ። ዳንኤል 1፡20።